ارمان رہیا ارمان رہیا کیوں بعد حسینؑ جہان رہیا
مظلوم دا صدقہ صلِّ علیٰ ایمان رہیا قرآن رہیا

کہیا زینبؑ آساں توڑ دیو چدراں دی ضمانت موڑ دیو
دُکھیاریو بی بیو زینبؑ دا غازیؑ نہ رہیا نہ مان رہیا

کدی اکبرؑ وار وِکھایا چا کدی اصغرؑ نوں دفنایا چا
اکبرؑ دی اذان توں پیشی تک شہؑ بچھڑے کردا دان رہیا

پئے حال خلیل وی تکدے سن نبیؐ ذِکریا آنسو ڈکدے سن
پیّو سینیوں برچھی کڈدا رہیا دم توڑدا پُتر جوان رہیا

فرمایا حرؑ نوں زینبؑ نے نئیں بُھلنے وِیرا ایہہ صدمے
افسوس کہ بُھکیاں پیاسیاں دا دو گھڑیاں توں مہمان رہیا

کِسے قاری نمازی تکیا نہ کِسے تیر ستم دا ڈکیا نہ
وِچ گودی پیّو دی ہونٹاں تے دُودھ واتا پھیر زُبان رہیا

پیا عرش الٰہی ڈولدا سی اوہدا دردی کوئی نہ بولدا سی
زینبؑ دا بھِرا ینصرنی صدا پیا کردا وِچ میدان رہیا

صُغریٰؑ دیاں اتھراں سُکیاں نہ کدی وِیر جُدائیاں مُکیاں نہ
رہ تکدی اوہدا وین سدا آ ویرن میں قُربان رہیا

کدی بانگ اکبرؑ دی رُکنی نئیں کدی پھوڑی شاہ دی مُکنی نئیں
کدی ظُلم کہانی لُکنی نئیں ایہہ زینبؑ دا احسان رہیا

تیرا دردی کوئی آیا نہ کِسے شمر توں آن چُھڑایا نہ
تیری قبر نہ دادی کول بنی ارمان سکینہؑ جان رہیا

اکھ غیر دی در توں دُور کیتی دربانی خود منظور کیتی
وِچ قید امام زمانے دا بن زینبؑ دا دربان رہیا

پئی روندی تے شرماندی سی میں زینبؑ ہاں فرماندی سی
زینبؑ نہ پچھانیں جاندی سی دِل صُغریٰؑ دا حیران رہیا

ماتم دیاں بندشاں کُھلیاں نہ زینبؑ نوں قیداں بُھلیاں نہ
ماں کول وی جا کے رسّیاں دا وِچ گردن پاک نشان رہیا

مروان جئے سُلطان بنے پر سیّد بندی وان بنے
دل میلیاں محل اُسار لئے سادات لئی زندان رہیا

سچ بات نثار نے بول دِتی پیاسے نے حقیقت کھول دِتی
وِچ گردناں دے قرآن رہیا پر دِل وِچ نہ ایمان رہیا

☆☆☆☆☆

حی علی العزا حی علی البکاء فی ماتم الحسین مظلوم کربلا